

2881 ³⁰/₁₁ 29: I. Beh. af F. t. L. om Erhverv. af Jord til Oprett. af mindre Landbrug m. m. 2882

[Madsen-Mygdal.]

Han kan have opført et Hønseshus, som slet ikke eksisterer mere, eller et Svinehus, der heller ikke eksisterer mere. Der staar, at han skal have den oprindelige Byggepris med Tillæg af Udgifter, han faktisk har afholdt. Det er selvfølgelig helt urigtigt, og det er selvfølgelig heller ikke Meningen, men det staar der, og vedtager man Lovforslaget, saaledes som det er udarbejdet, maa man tage Konsekvenserne. Jeg er i det hele taget forbavset over dette Lovforslag, at det er udarbejdet, saa man skulde tro, at det kun skulde gælde 2—3 Aar. Man maa jo tænke sig, at en Lovgivning som denne skal gælde flere Slægtled, skal gælde 100 Aar frem i Tiden.

Men faar han for meget dør, vil jeg sige, og det omtalte jeg for Resten straks, at Fæsterens egentlige værdiskabende Indsats i Bruget, hvad han har indsat af Kapital og Arbejde i sin Landbrugsbedrift, faar han ikke vurderet ved Begyndelsen og Slutningen — og man skal jo her ikke blot tænke paa den første Fæster, men paa dem, der gaar ind efterhaanden —, dette bliver ikke vurderet af upartiske og sagkyndige Folk, hvor han ogsaa selv har en Repræsentant med, skønt en saadan Vurdering maa anses for at være paakrævet ved Foretagelsen af en saa vigtig Forretning. I dette Forhold mener jeg, at Brugeren savner en klar og bestemt Retsregel til Beskyttelse af sin Ret.

Det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen talte ogsaa saa smukt og rørende om de unge, som der skulde skaffes Jord til, og som der var alt for lidt Jord til. Det ærede Medlem nævnte, hvor mange Ansøgere der er nu, men det ærede Medlem sagde ikke noget om, hvorvidt det var kvalificerede Ansøgere, og det er dog det, det kommer an paa. Men det ærede Medlem mente at kunne sige, at der er for lidt Jord. Hvis der er for lidt Jord, er dette Forhold i hvert Fald opstaaet i det halve Aar, hvor jeg ikke har været Landbrugsminister. Hvis det skulde være Konsekvensen af Regeringsskiftet, er det i højeste Grad beklageligt. Det er ikke stort mere end et halvt Aar siden, jeg var Landbrugsminister, og da var der mere end Jord nok, der var Pengemidler nok, men der var for faa kvalificerede Ansøgere til den Jord, vi havde, og til de Penge, vi havde til Raadighed. Men

i Løbet af et halvt Aar, under den nye Regering, er det hele pludselig forandret. Jeg kan ikke forstaa, at det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen kan staa op og sige, at der er for lidt Jord; jeg ved, at han har købt saa megen Jord i sidste Sommer, Jord, der venter paa at blive bebygget. Og der ligger adskillige sønderjydske Domæner, som vi ikke har kunnet udstykke, fordi der ingen Ansøgere var til dem. Hvis det ærede Medlem var i Bekneb for Jord, tror jeg ikke, at det ærede Medlem vilde have Vanskelighed ved i alle Egne af Landet at faa Jord i fri Handel. Den Paastand kan det ærede Medlem ikke bevise, og jeg ved i hvert Tilfælde, at Forholdene ikke kan have forandret sig saa meget i det halve Aar, at det pludselig skulde være blevet helt umuligt for det ærede Medlem at købe Jord i fri Handel.

Det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen var meget forarget over, at jeg havde talt om Enken efter en offentlig Fæster og de Bekymringer, man kunde have. En ung Mand, der lige har giftet sig, tænker maaske ikke paa det, men naar man bliver ældre, er det den Slags Ting, som kan komme indenfor Tankernes Rækkevidde. Det ærede Medlem afviste dem ved at sige, at det er en Selvfølge, Enken kan blive siddende, her er udviklet en Praksis, og det maa være tilstrækkeligt. Ja, det er meget godt; det er nu ikke nogen lang Praksis, disse Brug er gennemsnitlig kun 3—4 Aar gamle, vi kan derfor ikke tale om 10-aarige Brug; det er altsaa ikke et Spørgsmaal, der har været aktuelt. Det forekommer mig, at det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen, der i Dag staar som Leder af dette Foretagende — en anden Gang kan det være en anden Niels Frederiksen, der leder det —, tager lidt for let paa det, og jeg tror, det bliver svært at finde et Sidestykke til en Lovgivning, der i rent lovteknisk Henseende gaar saa let og ligeglad hen over Spørgsmaal, der er af den allerstørste Betydning for de paa-gældende.

Det ærede Medlem sagde, at jeg skulde have ændret det. Nej, det er ikke mig, som har gennemført denne Lov, det er en radikal Landbrugsminister, som har gennemført den. Den er gennemført som en Forsøgslov, der skulde nærmere prøves, naar der var gaaet højst 15 Aar. Det har ikke været min